

lighed som det ærede Medlem ved, at man i den Art Anliggender gaar til Finansudvalget; det er noget, vi allerede gør i overordentlig stor Udstrækning. Administration og Bevillingsmagt griber saa overmaade nøje ind i hinanden, at de administrative Ændringer, som Regeringen kunde ønske foretaget, saa godt som altid er forbundet med en Bevilling og derfor saa godt som altid kommer til Forhandling i Folketingets Finansudvalg, saa jeg kan ikke se, at der kan være nogen afgørende Hindring for, at disse Spørgsmaal afgøres saaledes, som her er foreslaaet. Jeg havde, som jeg tror, jeg udtalte allerede ved Lovforslaget Fremsettelse, ikke tænkt mig, at Regeringen skulde gaa til Folketingets Finansudvalg for hver enkelt Persons Vedkommende, men snarere saaledes, at man skulde søge at enes med Folketingets Finansudvalg om, hvilke Kategorier af Stillinger der kunde ligestilles med Arbejde paa Sagførerkontorer. For øvrigt skal jeg bemærke, at det ved de Forhandlinger, jeg har haft med den øverste Organisations Chefer, har været den gennemgaaende Mening, at Arbejdet paa Sagførerkontorer var det, som uddannelsesmæssigt havde den største Betydning paa Grund af den overordentlige Mangfoldighed af Forhold, som de unge Mænd her kommer i Berøring med; der kan jo næppe tænkes det Omraade af Samfundslivet, man ikke kommer i Berøring med paa et Sagførerkontor. Derfor har man tillagt dette større Betydning end noget af det andet. Med Hensyn til Lønningsraadets Indflydelse herpaa maa det blive Finansudvalgets Sag, hvorvidt Finansudvalget i disse som i saa mange andre Spørgsmaal vil høre Lønningsraadet eller ikke.

Endelig berørte det ærede Medlem Spørgsmaalet om den civile Gallauniform. Jeg kan forstaa, at Sparekommissionen ikke har villet optage dette Spørgsmaal til definitiv Behandling, idet det laa noget udenfor Sparekommissionens Opgave, men det Standpunkt, som Flertallet i Sparekommissionen her har indtaget, og som ogsaa det ærede Medlem stillede sig paa, kan jeg i og for sig meget vel billige. Jeg tror, at navnlig med de nuværende Prisforhold, for ikke at tale om Prisforholdene under Krigen, er det en ret kostbar Ting at anskaffe adskillige af disse Gallauniformer. Det kan altsaa blive en ret trykkende økonomisk Byrde, som hviler paa vedkommende Tjenestemænd, og som jeg meget gerne vil bidrage til at frigøre dem for.

Dahlgard: Jeg forstod den højtærede Statsministers sidste Bemærkning saaledes,

at den højtærede Minister ogsaa aktivt vilde bidrage til at befri de paagældende Tjenestemænd for denne Byrde, altsaa ved at tage Sparekommissionens Henstilling til Følge om at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse i Forbindelse med den paagældende Tjenestemandorganisation.

Jeg vil gerne knytte et Par Ord til den højtærede Ministers Udtalelser om de sønderjydske Bestillingstillæg. De almindelige Bemærkninger, den højtærede Minister fremsatte angaaende Forholdet i Grænseegnene i Overgangstiden, kan jeg for mit Vedkommende ganske underskrive, og jeg kan sige, at vi fra vor Side til enhver Tid vil yde alt, hvad der er nødvendigt, for at denne Overgangstid kan forløbe paa en saadan Maade, at den er tilfredsstillende for Befolkningen og fuldt ud værdig for den danske Stat. Vi fra vor Side tager ikke paa nogen Maade Del i de almindelige Angreb, som flere Gange er kommet frem i Pressen her i Landet, paa dansk Administration i Sønderjylland, vi er ganske klar over, at denne Administration har haft store Vanskeligheder at overvinde dernede, og vi er ogsaa klar over, at Administrationen i de allerfleste Tilfælde har løst de Opgaver, den har været stillet overfor, mønsterværdigt og sikkert bedre, end Opgaverne i Almindelighed bliver løst i Grænseegne, som er ført over fra en Stat til en anden. Men det forekommer mig dog, at der er noget berettiget i det, naar der i store Dele af den sønderjydske Befolkning spores nogen Uvillie overfor dette, at netop de højeste Embedsmænd i Sønderjylland kan bevare disse meget store Tillæg i saa lang Tid som indtil 1927. Man kan ogsaa forstaa, at der indenfor de lavere Grader af de sønderjydske Tjenestemandskredse kan opstaa nogen Bitterhed ved at se, at medens deres Tillæg af forskellig Art stadig reduceres, er disse, de allerstørste, Tillæg stadig faststaaende. Jeg vil dog sige, at naar den højtærede Finansminister udtalte, at han maatte mene, at de paagældende Tjenestemænd i Henhold til de Forhandlinger, der i Overgangstiden fandt Sted, fik en moralsk Ret til, hvad der her er tildelt dem, kan jeg underskrive det, for saa vidt som jeg vil mene, at der ikke kunde gives en moralsk Ret for Staten til at stille de paagældende Tjenestemænd daarligere, end de paa det Tidspunkt var stillet med de paagældende Tillæg; men jeg maa absolut hævde, at det Forslag, Sparekommissionen har stillet under Hensyn til de økonomiske Forhold her i Landet og i Sønderjylland i Øjeblikket, ikke stiller de paagældende